

Родољуб АНАСТАСОВ
Танас ЛУЛОВСКИ
Димитар МАНЕВ
Благоја МАНЕВСКИ
Славчо СОКОЛОВСКИ
Петар ХАЦИ БОШКОВ

1893 ВМРО 1993

Уметничка галерија - Скопје, 25.10. - 08. 11. 1993 година

Иницијатива:

ВМРО - Демократска партија за македонско национално единство

Оваа изложба претставува презентација на шест автори (петмина сликари и еден скулптор), која, генерациски офаќа автори кои зад себе имаат поголем творечки ојус и, творештво на омладиште пред коишто стојат оворени патишта и долг период за создавање. Презентација на само дел од нивното творештво (со неколку експонати), сејак дава иницијација за високиот "код" на ликовното, за завидно професионално ниво, со специфичен ракопис што ги изразува, искажува и доловува миризба и контури на нивното творештво. Овие творци се само еден мал дел од носителите на македонското современо ликовно творештво, низ чии дела се предадени битните мисли кои влијаеле врз нивната тематска, содржинска, естетска и стилска ориентација.

Посочените автори оставија и оставаат длабок белег во современите македонски ликовни простори, а со само тоа се и нераскинлив дел од нејзината профилација и најмошна егзистенција. Станува збор за автори кои својата творечка комуникација ја засноваат врз онаа (творечка) инспирација која ја подразбира, од едната страна, традицијата, националното битие, а од друга страна, целосната овореност кон светската ликовна сцена. Со специфичен, преознајлив, автентичен и автентичен ракопис успеваат да дадат високотонски придонес во рамките на ликовното дијало со светот.

Родољуб АНАСТАСОВ ја открива и разоткрива кожената од лицето на масата, каде сите се заедно и секоје сам (како универзален проблем на отуѓување, особено во трауматични, хаотични времиња).

Темните длабочини, бездни на соствената интимна, шемна, кошмарна свет на едно

сеќавање низ кои талкаше мислата на Анастасов - човек со самој себеси, затворен, вчурен во клојче на соствената висина, полека "прогледува" низ оворите, низ прозорците, низ коишто светлото блеска како откровение и реинкарнација. По долгиот пат за изнаоѓање прошка на човештво за соствената анатема, се оворат пориш кон империјата проситори како една лична визија, како залог за бележите, за соствениите "прати во снегот". Овие свои длабоки импресии, Анастасов ги развива во различни фази, низ разновидни ликовни говори што се движат од астрактното до фигуративното и со исклучително бојно и содржаен јазик, трансформиран низ една посебна ликовна визија.

Низ севкупното досегашно творештво **Димитар МАНЕВ** ја искажува внатрешната визија и нејзината евокативна експресија со емоционално значење на бојата и нејзините пластични вредности. Со силната на изразување на внатрешното чувство, со гест што човекој го "додава" на природата или го внесува во нејзиниот организам, ги преиспитува и соствениите етички дилеми. Манев религиозно се предава и ренесува во светот на чувствата, на чувствуваче на обликот, на расчленување и соединување на формата со сончан, но сејак контролиран гест, од разложување на обликот, до негова конечна реинкарнација.

Трагите, бележите на сеќавањата, секогаш во мисла "за концепт" во боја, облик, форма, простор, со силна емоционална обоеност се вписани во една суштинска поетика со тојлина, болка и којеж. Содржината и ликовната прикаска на **Танас ЛУЛУОВСКИ** никогаш не е илузионистичка. Тоа е силна, лична висина и етика за она што се случува околу нас или се збиднало најчесто визуелно

искажана со симбол, знак и доза на сарказам како лично видување и негодовање за аномалиите на човечкиот род, за жртвие, кошмарните состојби, трауми и болки. И покрај тоа што постои не само временски, туку и "визуелен" распон од поранешниот ликовен израз и размислување, до сегашниот, може да се каже дека севкупното досегашно творештво на Лулуовски е обоено со живојни ситуации како документи на едно видување, егзистирање, како поетика на "баналното и возвишеното".

Блажоја МАНЕВСКИ и **Славчо СОКОЛОВСКИ** настапуваат, т.е. размислуваат во едни поинакви сфери на ликовното преседе. Фактурата на сликите на Соколовски е создадена од структурата на белото (на фонот) во која внесува стилизирани геометризирани знаци - (природен материјал - грубо платно и метал), со што создава една симболична иконографија. Слоевитата расчлененост на површините со акцентирање на рамношежата, хармонијата на релјефните слоеви на тонските соодноси и аплицираните симболи, изразуваат една синтетичка нарација со одредени асоцијации на русичноста на средновековните грубо обработени ѕидни површини на градбите. Парцијално обработените, геометризирани делови од сликата на поранешните дела на Маневски, вклопени во еден мозаичен пејзаж, создаваат хомогена целина во која понекогаш одзема или додава некоја "коцка" од мозаикот со што го варира редот и ритамот на елементите "фрагментирани" во еден имагинарен простор, на продолжено "праење" на сликата. Во најновиите дела, Маневски ги сумира преходните искуства, колоритот го елиминира, односно го сведува на темна, црна гама создавајќи нова митологија и естетика на сликата. Овие иновации се плод на една длабока студија на феноменот на ликовното, на една пластички изразена дијалектика на внатрешниот простор на сликата. Темната гама, има улога на решавање на пластичните проблеми на бојата, која е и "еманација" на светлоста, каде секој детал органски учествува во формирањето на ритмиката и пулсвието на ком-

позицијата, на еден простор што е регистер на оштети, сложени и комплексни импресии за праењето и промената на структурата на материјата.

Монументите на **Петар ХАЦИ БОШКОВ** колку што не враќаат во едно архаично време, толку не втурнуваат во иднината. Концентраирајќи ги енергетските движења во студени, скаменети маси, авторот го открива филозофскиот концепт на соѕивените дилеми и конфликти во времето и во просторот. Не задржувајќи се на визуелната нарација на органско-механичката архитетоника на скулпторската маса, Хаџи Бошков на својата пластика и овозможува специфично владеење со просторот, совладување на амбиентот и вклопување во него. Во неговиот творечки опус се вистинити асоцијативите на пластиката на старите култури, пројектени со одредени традиционални белези и оштетите стилски тенденции во скулптурата на Западот искажани со специфичен, индивидуален дијаграм.

Внатрешната, колку и надворешната драматичност на формата ги акумулира органско-механицистичките импулси што се раѓаат од масивната стапка на основата. Загадочни градби, како реминисценции на минатите светови и простори, "оживотворени" се во оние димензии на мислата што имплицираат нова интерпретација, на хуманизирање на живојниот простор.

"Поради тоа, како краен резултат од сите овие сремежи, е стварноста дека денес постои сликарство чиј национален и културен идентитет е висшинската историска мисија што ја извршија македонските ликовни уметници. Наместо поранешниот обид за "творечко досиѓање на својот" (М.Б.Прошиќ), современиите македонски уметници се повеќе имаат сили да му понудат на својот свој, автентичен придонес кој дојрва ќе ги открива своите висшински духовни димензии". (Проф. д-р Борис Пејковски)

Викторија ВАСЕВА ДИМЕСКА

Човек и ѝросѝор III, 1978, масло на ѝлајно,

Родољуб АНАСТАСОВ

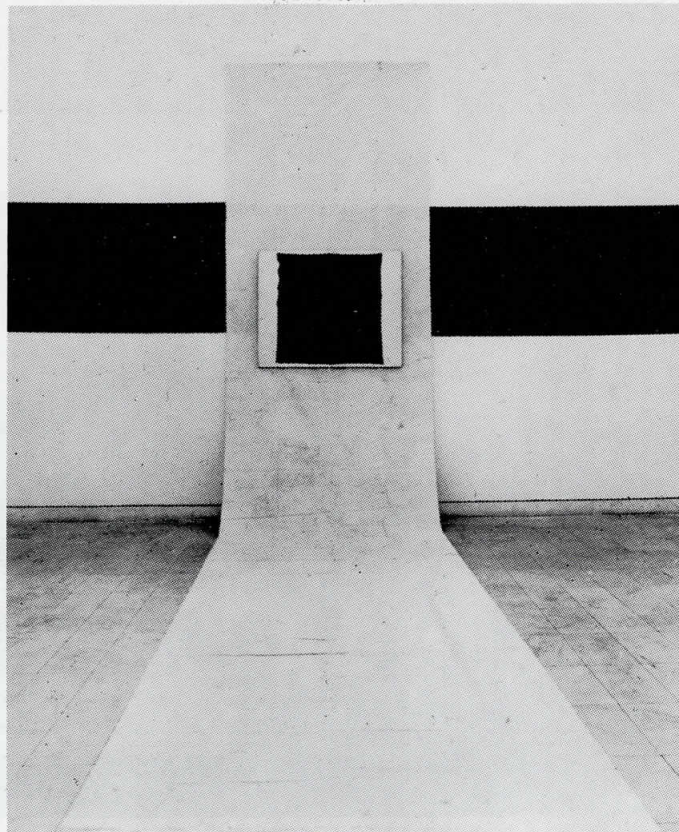
Роден 1935 година во Скопје.
Факултет за ликовни уметности завршил
во Белград 1962 година. Професор е
на Факултетот за ликовни уметности во Скопје.
Адреса: "Партизански одреди" 93/I, 91000 Скопје
тел. 25 98 06

Самосѝојни изложби: 1966, 1970, 1975 и 1990 - Скопје; 1967 и 1980 - Нови Сад; 1979 - Љубљана; 1980 - Белград; 1982 - Тузла; 1983 - Зрењанин; 1984 - Сараево; 1984 - Мостар; 1987 - Загреб; 1989 - Пореч; 1989 - Бузет; 1989 - Ровињ; 1989 - Лабин, Пазин и Пула; 1991 - Прилеп; 1992 - Париз.

Грујни изложби: Учествовал на сите позначајни групни изложби во земјата и во странство: Александрија, Венеција, Њу Делхи, Ријека, Нирнберг, Букурешт, Единбург, Париз, Осло, Багдад, Истамбул, Рим, Каиро, Грац, Хелсинки, Даблин, Атина, Пекинг, Глазгов, Варшава, Лисабон, Штутгарт, Москва, Токио, Келн, Софија, Њу Касл...

Најради: Добитник е на 31 награда, од кои 10 национални и 21 од меѓународен карактер.

- 1. Човек и ѝросѝор III, 1978, масло на ѝлајно, 105x135**
 - 2. Човек и ѝросѝор XLIII, 1982, масло на ѝлајно, 105x140**
 - 3. Човек и ѝросѝор LIII, 1983/84, масло на ѝлајно, 160x190**
-

"HV - 79", 1979, акрилик, њлајно

Танас ЛУЛОВСКИ

Роден 1940 година во с. Желево (Егејска Македонија). Академија за ликовни уметности завршил во Букурешт 1967 година.

Професор е на Факултет за ликовни уметности во Скопје.

Адреса: "Партизански одреди" 115-б, 6/III/10, 91000 Скопје, тел. 24 53 80

Самостојни изложби: 1967 - Букурешт; 1970, 1973, 1978, 1982 и 1991 (интервенција во простор - Плоштад) - Скопје; 1974 и 1977 - Белград; 1982 - Зрењанин, Сомбор и Загреб; 1991 - Прилеп (интервенција во простор - Плоштад).

Групи изложби: Настапувал на голем број групни манифестации во земјата и во странство: Ферара, Пореч, Пиатра Неамц, Грац, Рим, Ковентри, Венеција, Дубровник, Сомбор, Единбург, Даблин, Мексико Сити, Риека, Белфаст, Глазгов, Гвадалахар, Њу Делхи, Дортмунд, Нирнберг, Нов Зеланд, Манила, Загреб, Брисел, Белград, Пекинг, Марибор, Скопје, Вроцлав, Олбани, Варшава...

Награди: 1970 - Скопје; 1974 - Сомбор; 1975 - Сараево и Скопје; 1977 - Скопје и Бања Лука; 1979 - Загреб; 1980 - Риека и Марибор.

1. **HV 79**, 1979-1985 акрилик на њлајно, (3x5)x5м
 2. **Бр.92**, 1992, објект њроменливи димензии
 3. **Желево**, 1979, акрилик на њлајно, 80x100
-

Без наслов, 1988/1989, комбинирана техника на ѝлајно

Димиџар МАНЕВ

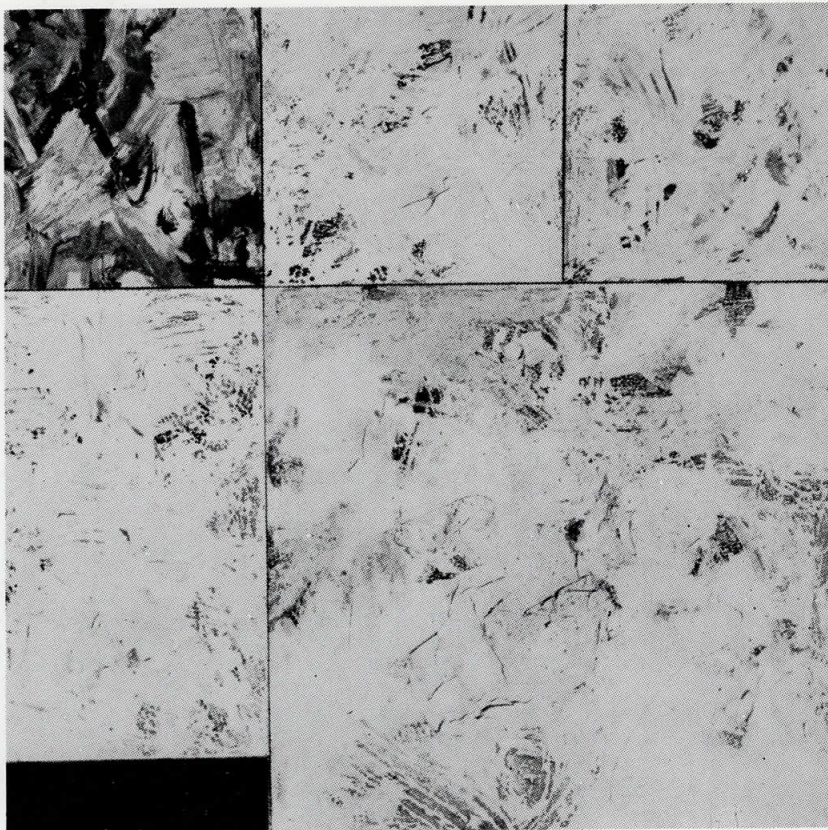
Роден 1948 година во Штип. Академија за ликовни уметности завршил во Белград 1975 година. Работи како ликовен педагог во Училиштето за применета уметност во Скопје.
Адреса: "Ташко Караџа" 21/III/10, 91000 Скопје
тел. 20 31 54

Самостојни изложби: 1976, 1986 и 1993 - Скопје; 1986 - Загреб, Приштина и Нови Сад; 1987 - Љубљана; 1988 - Париз; 1993 - Пловдив, Кустендил, Софија и Охрид.

Групи изложби: Учествовал на бројни групни настапи во земјата и во странство: Скопје, Бања Лука, Риека, Париз, Сомбор, Штутгарт, Кан сир Мер, Загреб, Пловдив, Љубљана, Сараево, Софија, Панчево, Нирнберг, Зрењанин, Херцег Нови...

Награди: 1980 и 1989 - Скопје; 1982 - Шибеник; 1986 - Сомбор; 1990 - Херцег Нови.

- 1. Без наслов, 1988/89, комбинирана техника на ѝлајно, 132x162*
 - 2. Две жени, 1989, комбинирана техника на харџија, 136x154*
 - 3. Слика IV/85, 1985, комбинирана техника на ѝлајно, 110x110*
-

Svezdi i rabovi V, 1987, комбинирана техника

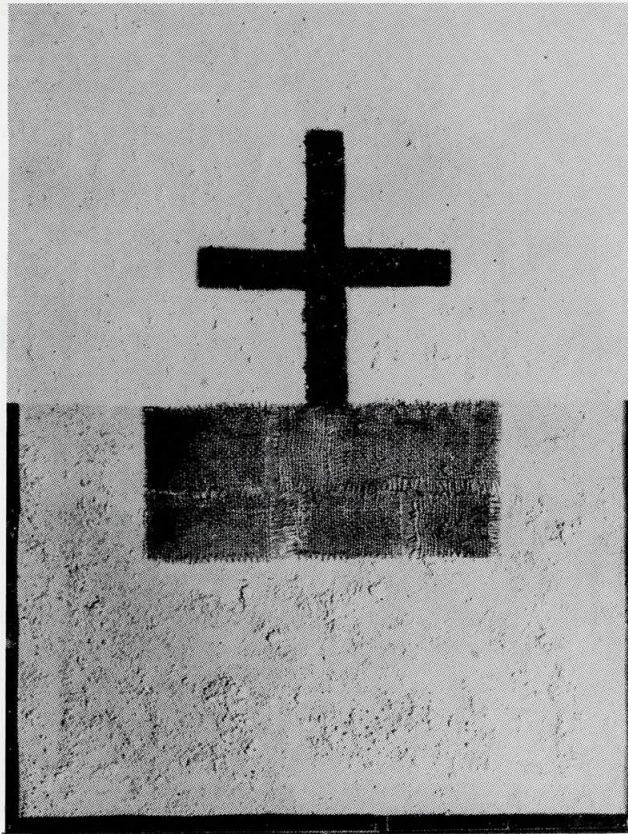
Бла̀гоја МАНЕВСКИ

Роден 1957 година во Скопје. Факултет за ликовни уметности завршил во Скопје 1986 година. Работи како реставратор-конзерватор во Заводот за заштита на спомениците на културата на Р.Македонија.
Адреса: "Димитрија Чупоски" 80/2-7, 91000 Скопје
тел. 58 25 38

Самостојни изложби: 1985 и 1987 - Скопје; 1985 - Охрид, Т.Велес и Штип; 1987 - Куманово; 1988 - Белград.

Гру̀пни изложби: Учествовал на поголем број групни настапи во земјата и во странство: Карловац, Скопје, Сараево, Риека, Сомбор, Софија...

- 1. Svezdi i rabovi V, 1987, комбинирана техника, 165x166**
 - 2. Svezdi i rabovi VII, 1988, комбинирана техника, 219x100**
 - 3. Сјонсус и сјонса, 1990, комбинирана техника, 213x284x10**
-

Без наслов, 1993, комбинирана техника

Славчо СОКОЛОВСКИ

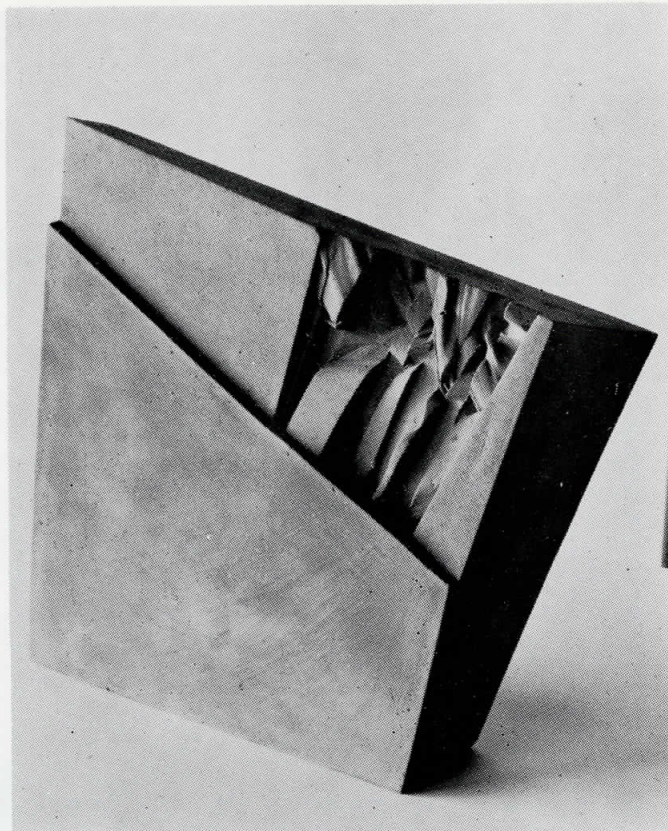
Роден 1958 година во Скопје. Факултет за ликовни уметности завршил во Скопје 1986 година. Работи како конзерватор-реставратор во Заводот за заштита на спомениците на културата на Република Македонија.
Адреса: "Пушкинова" 9-1/4, 91000 Скопје,
тел. 23 63 94 и 11 67 35

Самостојни изложби: 1988 - Скопје; 1985 - Охрид, Т.Велес и Штип.

Групни изложби: Учествовал на поголем број групни манифестации: Скопје, Белград, Риека, Сараево, Суботица, Сомбор, Херцег Нови, Панчево, Вашингтон...

Награди: 1989 и 1992 - Скопје.

- 1. Присјанишна беда III, 1992, комбинирана техника, 150x150**
 - 2. Присјанишна беда IV, 1992, комбинирана техника, 150x150**
 - 3. Присјанишна беда V, 1993, комбинирана техника, 150x150**
-

Рефлексии , циклус 1988, бресџал

Пеџар ХАџИ БОШКОВ

Роден 1928 година во Скопје. Академија за ликовни уметности завршил во Љубљана 1953 година. Професор на Факултет за ликовни уметности, Скопје, во пензија.
Адреса: "Караорман" 24, нас.Водно, 91000 Скопје
тел. 20 72 29

Самостојни изложби: 1955 - Карловац; 1959, 1963, 1965, 1969 и 1989 - Скопје; 1959 - Нови Сад; 1960 - Лондон; 1966 - Њујорк; 1967 - Охрид; 1968 - Битола; 1970/71 - Белград; 1971, 1974 и 1979 - Загреб; 1971 - Љубљана; 1979 - Бања Лука; 1986 - Илог; 1993 - Истамбул.

Групни изложби: Настапувал на поголем број групни изложби во земјата и во странство: Дубровник, Љубљана, Белград, Сараево, Загреб, Скопје, Пекинг, Марибор, Париз, Рим, Фиренца, Милано, Венеција, Штутгарт, Торино, Букурешт, Брно, Истамбул, Пореч, Манхајм, Мексико Сити, Виена, Лос Анџелес, Вашингтон, Оклахома, Олбани, Њујорк, Ровињ, Луксембург, Барселона, Лисабон, Бранфорд, Сплит, Панчево, Бања Лука, Каиро...

Награди: 1967, 1969, 1972, 1976, 1977, 1978 и 1981 - Скопје; 1968 - Струга; 1972 - Битола; 1975 - Врњачка Бања; 1976 - Тетово, Зрињска Гора и Дебар; 1979 - Крагуевац; 1982 - Мурска Собота.

1 .Движење од квадрај до круѓ, 1991, метал, инсталација со променливи димензии

Реализација на изложбата: **Собрание на град Скопје**
Одговорен уредник: **Уметничка галерија - Скопје**
Предговор: **Драган Бошњаковски**
Фотографи: **Викторија Васева Димеска**
Ликовно оформување: **Марин Димески**
Комп. графичка обработка: **Љуicho Јакимовски**
Печати: **Зоран Гулевски**
Тираж: **АД „Макпромет“ РЕ „Илинден“ Штип**
500 примероци

